
de
Gouden
Kandelaar

**HET KONINKRIJK, DE KRACHT
EN DE HEERLIJKHEID**

Deel 2

T. Austin-Sparks

aflevering 55

HET LEVEN IN DE GEEST

Lezen: Mat. 3:16; 4:3,8-10; 6:13; Rom. 8:14; Hand. 2:2-4,36

In het eerste schriftgedeelte zien we de link tussen de heilige Geest en het zoonschap. We zien daar de Geest neerdalen op de Here Jezus en een stem uit de hemel zegt: “Deze is mijn geliefde Zoon.” Die waarheid komt opnieuw naar voren in het gedeelte uit Romeinen 8: “Want allen die door de Geest Gods geleid worden zijn zonen Gods.” In het tweede schriftgedeelte, Mattheüs 4, wordt de Zoon, onder de heerschappij van de Geest, in de woestijn geleid. Het resultaat van deze leiding van de Geest was een machtige overwinning voor de rechten van God. “De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen. Toen liet de duivel Hem met rust.” Dat was de uitkomst van die strijd en het betekende de overwinning in de handen van de Zoon onder de heerschappij van de Geest.

Waar het ons nu om gaat en wat de Heer ons wil laten zien is wat een leven of een gemeente doet, die geleid en geregeerd wordt door de heilige Geest, doet en wat het betekent om persoonlijk of gezamenlijk geleid te worden door de heilige Geest. Met andere woorden: wat zijn de kenmerken van het zoonschap. Hier moeten we beginnen. Zoonschap blijkt uit het feit dat we geleid worden door de Geest. Hoe weten we dat we zonen zijn? Wat is het bewijs van zoonschap? Op welke wijze openbaart het zoonschap zich en hoe wordt het uitgewerkt? Het Woord van God zegt het heel helder en klaar: door de Geest geleid worden. Zo was het ook bij de Here Jezus. Het kenmerk van Zijn zoonschap was dat Hij geleid werd door de Geest. Bovendien zijn de woorden in Romeinen 8:14 heel duidelijk. Hoe belangrijk is het daarom dat we zowel de Geest hebben als door de Geest geleid worden. Dat is fundamenteel voor alles. Als we dit werkelijk verstaan, is het ongelooflijk waardevol. Ik wil het nog eens zeggen: de basis, het fundament van alles wat onze relatie met God en Gods voornemen betreft, is de aanwezigheid en de heerschappij van de heilige Geest. Die heerschappij betekent en gaat er uiteraard van uit dat de heilige Geest absoluut Heer is, omdat de heilige Geest alleen komt op basis van de dood, de begrafenis en de opstanding. Toen Jezus gedoopt werd en uit het water kwam, kwam de heilige Geest op Hem. De doop is, zoals we allen weten, een getuigenis van het feit dat elke heerschappij verbroken is, hetzij de heerschappij van satan, hetzij die van de wereld of die van het zelfleven. We zijn vrij. Onze opstanding, die uitgedrukt wordt door het opkomen uit het water van de doop, betekent dat we levend zijn, maar dan alleen levend voor God. Dit is de basis

waarop de Geest als Heer binnenkomt. Zo wordt Hij de basis van alles in onze relatie met God en Gods voornemen. Wat we nu willen zien is wat dat eigenlijk betekent.

Geestelijke leiding

Hierbij doen zich heel veel vragen voor, vragen die men ons vaak stelt. Soms lijken het theoretische vragen, technische vragen over het christelijke leven. Nu kunnen we op zo'n vraag wel een zogenaamd technisch antwoord geven, een bijbeltekst of een bepaalde interpretatie. Maar ik betwijfel of zo'n antwoord wel echte hulp biedt. Ik denk dat er een antwoord is dat dieper gaat en veel meer bevredigt.

Ik wil hier een vraag beantwoorden die me onlangs gesteld is. Hopelijk kan het antwoord ook anderen helpen. De vraag ging over het verschil tussen ziel en geest en de plaats die de ziel gaat innemen in het leven hiernamaals. Heeft die nog een plaats of houdt de ziel op te bestaan? Zo'n vraag kun je beantwoorden met bijbelverzen, maar ik geloof niet dat dat de meeste hulp biedt, omdat het naar alle waarschijnlijkheid nog meer vragen oproept. Ik ga deze vraag daarom op een andere manier beantwoorden, omdat we, hoewel we nu niet spreken over het onderwerp ziel en geest, zoeken naar een principe van geestelijke leiding, de wet van het zoonschap.

Ik zou u willen vragen: Wat is uw ervaring als kind van God op dit punt van ziel en geest? Misschien zijn die woorden te technisch. Ik zal het wat eenvoudiger zeggen. Wat is uw ervaring met betrekking tot dat aspect van uw leven dat rechtstreeks contact heeft met de Heer (ik denk dat ieder kind van God in enige mate een bewust leven met de Here moet hebben) en die andere kant van uw leven, waarvan u weet dat u dat zelf bent, niet de Heer, uw natuurlijke leven. Aan de ene kant uw geestelijk leven en aan de andere kant uw natuurlijke leven. Wat gebeurt er als u zich als kind van God, al is het maar een paar stappen, begeeft op het terrein van uw natuurlijke leven? Dat kan u overkomen door een misstap, door ergens iets toe te geven – de apostel noemt dat “op een overtreding betrapt worden” – hoe dan ook, u valt op datzelfde moment terug in het natuurlijke leven. Of het natuurlijke leven steekt de kop op en krijgt tijdelijk zijn kans, brengt zichzelf naar voren en gaat overheersen. Wat voor uitwerking heeft dat op u? Als u een waar kind van God bent en werkelijk verlangt met de Heer te leven, dan heeft u een heel beroerde tijd. Het is niet alleen maar een kwestie van uw geweten. Ieder mens kan problemen krijgen met zijn geweten. U weet dat er andere factoren meespelen, dat u de Heer bedroefd hebt, dat er iets tussen u en de Heer kapot is. Dat is veel meer dan alleen je geweten. U hebt een beroerde tijd en daar reageert u op. U haast zich

om weer aan de andere kant te komen. U probeert uw geestelijke grond zo gauw mogelijk weer terug te krijgen met spijt en berouw. Wat is er gebeurd? U bent uit dat leven van uw geest in zijn eenheid met God terechtgekomen in uw ziel. U hebt een les geleerd. U vraagt zich af: “Hoe kwam het dat ik hier uitgleed? Hoe kan ik dit verklaren? Ik zal me er voortaan biddend voor wachten. Ik weet nu wat dat betekent.” Dat wil niet zeggen dat je nooit meer op dezelfde wijze uitglijdt, maar als u doorgaat ontgroeit u dat punt geestelijk. Wat er eigenlijk plaats vindt is dat u in de geest de heerschappij over de ziel overneemt. Uw ziel wordt niet vernietigd, maar u brengt hem onder de heerschappij van de geest en zo wordt hij uw dienaar. Heel vaak is de oorzaak van het struikelen slechts de boze vorm van een noodzakelijke reactie. Neem boosheid bijvoorbeeld. U werd boos, maar u werd boos in uw natuur, in uw natuurlijke leven. Omdat er eigenbelang of een ander zelf-element in uw boosheid was, had u zo’n beroerde tijd. Boosheid op zich is niet iets verkeers. God wordt genoemd: “een God, die te allen tijde toornt” (Ps. 7:12). “Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet” (Ef. 4:26). Toorn is niet slecht. Daarom hoeft u uw ziel niet uit te schakelen zodat er geen toorn meer bestaat. Ik neem toorn als voorbeeld, maar u kunt elk punt nemen en ontdekken dat de ziel zelf niet wezenlijk slecht is. De slechtheid zit hem in het boze principe dat er vat op kreeg.

Wat moet u nu doen? In de geest gaat u het boze principe vernietigen en zo krijgt u heerschappij over uw ziel, zodat uw toorn u gaat dienen. De liefde heeft misschien persoonlijke elementen, maar u gaat de liefde niet vernietigen omdat u merkt dat de liefde u soms op het persoonlijke vlak laat struikelen en u op een dwaalspoor brengt. U gaat dat boze principe vernietigen door de kracht van de dood van Christus en brengt uw ziel onder de heerschappij van de geest. Dan hebt u lief door uw geest; u staat boven de liefde. Waar het mij om gaat is niet zozeer het verschil tussen ziel en geest, maar iets wat te maken heeft met de heilige Geest.

De heilige Geest als onderpand

De heilige Geest is een absolute noodzakelijkheid, maar let op hoe de Schrift het formuleert: “... verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis” (Ef. 1:14). Wat betekent dat? Als de heilige Geest de energie is, de kracht waardoor we doen waar ik over gesproken heb, dan verwijst Hij ergens naar als onderpand van iets dat nog gaat komen. Waarnaar? Welnu, Hij verwijst naar een tijd dat u en ik in de geest onze zielen volkomen en volmaakt onder onze beheersing hebben. Niet vernietigd, maar volmaakt onder onze beheersing. Ik geloof niet dat wij in het opstandingsleven, in het leven hierna, slechts naakte geesten zijn. Wij zijn dan mensen met een

ziel, maar zonder het boze principe. De ziel heeft het niet meer voor het zeggen. Door middel van de geest zullen we dan de heerschappij hebben over ziel en lichaam. Zo zullen we dan genieten van de volmaakte mens. De mens is niet iets tijdelijks. Hij is een idee van God dat eeuwig is.

U ziet nu het principe. Maar alle vragen zijn beantwoord als we zien waar het om gaat. De vraag, in het algemeen gesteld, is: wat doet de heilige Geest in ons? Hoe leidt Hij ons? Wat betekent het praktisch gesproken voor ons om dagelijks door de Geest geleid te worden? Dat is veel meer dan: “Heer, zal ik hierheen of daarheen gaan? Moet ik dit doen of dat?” Dat is slechts een klein onderdeel van het geleid worden door de Geest. De Geest woont in ons om ons te leiden in de praktische dingen van het leven ook zonder dat we Hem zulke vragen stellen. Hij toont ons de weg en zegt: “Nee, dat is niet de weg, dát is de weg.” We weten dat, niet omdat Hij het ons aanwijst, maar door Zijn effectieve werking in ons. Onze reacties, als van ware kinderen Gods, zijn het werk van de Geest. Het innerlijk terugdeinzen van wat we tot onze schade aangeraakt hebben, is de energie van de Geest in ons, die ons leidt. Het is verschrikkelijk voor elk kind van God als hij zover komt dat hij gewoon kan toegeven, zonder die innerlijke reactie. De vijand zou graag willen dat wij, vanwege ons falen, zouden zeggen: “Het heeft geen zin, wij geven het op!” Als we ons op het natuurlijke vlak begeven en we voelen ons dan beroerd, dan is dat het heerlijke bewijs van zoonschap. Spreek niet lichtvaardig over uw falen, maar pas op dat de vijand het niet gebruikt om u met uzelf bezig te doen zijn en u somber te maken. Vergeet dan niet dat de Geest in u het levende besef creëert van wat niet en wat wel in overeenstemming is met Gods gedachten. Dat zijn zonen Gods, die op deze wijze door de Geest van God geleid worden.

Zo beantwoorden we al onze vragen, door te zien wat het betekent dat de heilige Geest in ons is. Wat wijst de heilige Geest aan? Wat wil de heilige Geest vandaag tot mijn geest zeggen? Dat is een onderpand ergens van. Als we dat volgen, gaat het groeien en zich ontwikkelen en brengt het me ergens heen. Als ik dat principe huldig, beantwoordt het al mijn vragen. Ben ik te moeilijk geweest in mijn formulering? Luister dan naar de Geest, kom onder de heerschappij van de Geest en als dan de heilige Geest u tegenhoudt, u aanspoort, in u werkt, u vreugde geeft in uw hart of juist het tegenovergestelde, wees dan opmerkzaam. De heilige Geest wil u ergens heen leiden. Hij heeft een doel voor ogen. Ik interpreteer alles in mijn leven door die aanraking van de Geest en dat beantwoordt al mijn vragen. Als de Geest vandaag mijn sterfelijk lichaam aanraakt met Zijn levende vinger en mij nieuwe kracht schenkt, trek ik daaruit niet meteen de conclusie dat ik onsterfelijk geworden ben wat mijn lichaam betreft. Maar ik kan wel zeggen: “Zo zal mijn opstandingslichaam zijn in volheid. Het is de vervulling van de aanraking die ik nu ervaren heb. Wat heerlijk om dat leven in je te bespeuren, maar de tijd komt dat dat leven

volledig ontwikkeld is en er niets anders meer is dan goddelijk leven. Ik heb de Geest als onderpand.” De heilige Geest behandelt ons als zonen Gods en wijst erop hoe het zal zijn als het zoonschap geopenbaard wordt (de dag van het openbaar worden van de zonen Gods) en de schepping bevrijd wordt van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid.

Dat zijn allemaal details. Laten we nu terugkeren tot het fundament. Wat is dat? De heilige Geest is de basis van alles. We komen nergens zonder de heilige Geest. We zullen nooit iets weten zonder de heilige Geest, we zullen nooit iets bereiken in het voornemen van God zonder de heilige Geest. De heilige Geest moet een bewust leven zijn in ons, in toenemende mate, zoals bij een baby. De baby heeft in het begin heel weinig zelfbewust leven. De meeste dingen worden voor hem gedaan. Maar al gauw zijn daar de eerste tekenen van bewust leven. Ineens richt het kind zijn ogen ergens op, het ziet iets. Vanaf dat moment merkt het de dingen op. Het begrijpt ze niet, maar het is zich bewust van een voorwerp en kan er de ogen niet van afhouden. Na verloop van tijd zoekt hij het. Het zelfbewuste leven is begonnen en vanaf die tijd groeit dat. Zo is het ook in het geestelijk leven. In het begin wordt bijna alles van buitenaf voor ons gedaan, hoewel er een vaag besef is van een nieuw, zelfbewust geestelijk leven. Maar naarmate we groeien, moet de aanwezigheid van de Geest steeds bewuster de heerschappij hebben. Zij die door de Geest van God geleid worden, zijn zonen Gods. Dat is het fundament, het is het fundament van groei, van inzicht, van Gods voornemen, van alles wat met onze relatie met God te maken heeft.

Vergeef me dat ik zo lang stil sta bij elementaire dingen. Maar als we dit zien, is het de sleutel tot alles. We willen niet langer zo’n antwoord op onze vragen hebben dat ons verstand bevredigt, maar we willen een geestelijk antwoord. Dat antwoord vinden we in datgene waarmee de heilige Geest op dit moment in ons leven bezig is. Waar is Hij mee bezig en wat is daar het doel van? Als Hij iets verkeerd of twijfelachtigs bij ons aanwijst, welk doel heeft dat dan? Het doel is heiligheid, volmaakte heiligheid. Dat vraagt nogal wat tijd, want er zijn zoveel dingen in mijn leven die Hij moet aanpakken. Maar het einddoel, als dat bereikt wordt, is een heilig mens. Daarom is de Geest het fundament.

Aanpassingsvermogen

In dit verband willen we nog enkele dingen noemen. In de eerste plaats dit: een kenmerk van zoonschap of van een leven geleid door de Geest is aanpassingsvermogen. Dit houdt in dat niets af is. Als we onder de heerschappij van de heilige Geest staan, komen we nooit op het punt waar we niet verder

hoeven te groeien of waar we niet nog meer licht kunnen ontvangen. Een leven geleid door de Geest kan nooit stagneren of gefixeerd raken. Zo'n leven is nooit af. Ik heb het nu niet over de grote, vaststaande geloofswaarheden, waar niets meer aan toegevoegd kan worden. Wat Christus voor ons gedaan heeft en wat Hij is staat vast voor altijd. Maar ik spreek nu over ons inzicht, onze kennis, onze groei, onze relatie ten aanzien van deze dingen en over onze positie. Hierbij moeten we altijd open staan voor meer licht en misschien wel voor drastische veranderingen. In het traditionele christendom hebben we min of meer een vastomlijnd geheel, afhankelijk van het kerkgenootschap. Je bent het daarmee eens en bent lid. Dat is je wereld, je grens. Misschien zijn we erin geboren, of er later in gekomen, maar die vastomlijnde positie is voor ons bepalend. Dat wil zeggen dat binnen die positie bepaalde dingen op een bepaalde wijze worden geïnterpreteerd en andere dingen worden altijd zus of zo gedaan. Men groeit daarin vast. Ik heb vaak deze reactie gehoord: "Ja, maar zo ben ik niet grootgebracht. In onze kerk zien wij en doen wij dat anders." Dat is een vaste positie, in tegenspraak met de heilige Geest en met zoonschap. Het doet er niet toe welke positie het is, maar het zou kunnen zijn dat als u werkelijk onder de heerschappij van de heilige Geest komt, de Geest van het zoonschap, er heel wat veranderd moet worden in uw leven. Dat u niet langer dit of dat kunt zijn maar met God verder gaat. Aanpassingsvermogen is een kenmerk van het zoonschap. Aangezien de heilige Geest nog niemand van ons in een eindpositie gebracht heeft, is het nog nodig meer licht en inzicht te ontvangen. We kennen nog niet alle wegen van God.

We mogen niet uit het oog verliezen dat er een groot verschil is tussen Gods toelatenste wil en de hele wil van God. Als we terugkijken op ons leven geloven we dat bepaalde stappen die we genomen hebben in Gods wil voor ons waren. Toch moeten we vaak later die positie waarin we toen kwamen afwijzen, volkomen veranderen en aanpassen. Maar dat betekent niet dat het niet Gods wil voor ons was dat we die stap genomen hebben. De Here kan ons op een bepaald moment in Zijn toelatenste wil op bepaalde wijze leiden, omdat het de enige manier is waarop we bepaalde dingen kunnen leren. Maar dat betekent niet dat God wil dat we daar voor altijd blijven. Dat God ons op bepaalde wijze geleid heeft, betekent niet dat we nooit meer hoeven te veranderen. Als we niet durven veranderen is dat gebondenheid. Als zonen kunnen we vrij zijn van elke gebondenheid. Dat betekent dat we ons moeten kunnen aanpassen, vrij zijn om te veranderen, niet gebonden door enige gedachtengang die verhindert dat we veranderingen toepassen zoals we door de Geest geleid worden. Elk leven dat door de Geest geleid wordt, kent geweldige veranderingen. Wat nooit in onze gedachten op zou komen, is nu werkelijkheid geworden. De basis van het leven is de heilige Geest en de Geest die zoonschap in ons voortbrengt verlangt dat u en ik flexibel zijn. Als we dat niet zijn, komt

er stilstand. We zijn gebonden, we worden beperkt. De Here Jezus was flexibel onder de leiding van de heilige Geest. Hij hield Zijn broers niet voor de gek toen ze Hem vroegen of Hij mee ging naar het feest en Hij zei: “Nee, gaan jullie maar, Ik ga niet.” Maar toen ze waren opgegaan, ging Jezus toch. Hield Hij ze voor de gek? Bedoelde Hij: “Wel, Ik ga liever alleen, Ik probeer jullie kwijt te raken”? Hij had op dat moment niet het getuigenis van de Geest dat Hij moest gaan en daarom weigerde Hij, met het risico dat ze Hem verkeerd begrepen. Maar toen zij waren opgegaan, kreeg Hij kennelijk het getuigenis van de Geest dat Hij ook op moest gaan. Hij zei toen niet: “Ik heb hen gezegd dat Ik niet zou gaan. Nu denken ze dat ik hen voor de gek gehouden heb, dat ik niet met hen mee wilde.” Nee, Hij liet zich leiden door de Geest en liet de gevolgen aan de Vader over. Hij werd niet belemmerd door overwegingen van wat de mensen zouden denken en zeggen. Hij hoefde alleen maar trouw te zijn aan de Heer. Je aanpassen, zelfs al is het binnen een uur, dat is leven in de Geest, dat is zonschap.

Dit is de basis voor de overwinning over de duivel. We kunnen de satan niet anders verslaan dan op deze grond van een wandel in de Geest, van geleid worden door Hem. Moge de Here ons inzicht geven in deze elementaire dingen van ons leven met Hem.

DE EERSTE EN DE LAATSTE ADAM

“Aldus staat er ook geschreven: de eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest ... De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen” (1 Cor. 15:45,47-49).

Hier zien we een belangrijk onderscheid en enkele definities, die voor ons geestelijk inzicht en groei van het grootste belang zijn. Er is één overeenkomst, maar verder zijn het tegenstellingen.

Adam, een type van Christus

De ene overeenkomst is de naam – Adam, de eerste Adam en de laatste Adam. Deze twee zijn ieder het hoofd van een ras. God heeft ze als zodanig aangesteld. Ze zijn beiden Hoofd. We komen hier nog op terug, maar we willen nu eerst over de verschillen spreken, en die zijn enorm.

Het radicale verschil tussen Christus en Adam

Uiteraard zijn we het er over eens dat er een heel groot verschil is tussen Adam en Christus. Maar het betekent meer dan we waarschijnlijk vermoed hebben. Dit gedeelte is van buitengewoon groot belang. Wat ik bedoel is het volgende: veel christenen hebben het idee dat Gods bedoeling met de verlossing van de mens is dat die terug komt op de plaats waar Adam was vóór de val. Denkt u dat ook? Dan hebt u het helemaal mis. Dat is Gods bedoeling helemaal niet. Hij maakt ons niet gelijkvormig aan de eerste Adam, zoals hij voor de zondeval was. Hij gaat oneindig veel verder dan een zondeloze Adam. God heeft Iemand van een totaal andere orde dan de zondeloze Adam. De eerste Adam was een levende ziel, de laatste Adam is een levendmakende Geest. De eerste Adam was uit de aarde, aards. De laatste Adam of de tweede mens is uit de hemel, hemels. Daarom: “gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij (kanttekening K.J.: zo laat ons) het beeld van de hemelse dragen.” De kanttekening suggereert dat niet allen het beeld van de hemelse

zullen dragen. We moeten dit bevestigen. Maar laten we dit even laten rusten en eerst zien wat deze tekst betekent.

Deze hemelse Mens, deze laatste Adam, deze levendmakende geest, is van een totaal andere orde dan de zondeloze Adam, van een veel hogere orde. Nu betekent dat niet dat de eerste Adam, als hij gehoorzaam gebleven was, niet op een gegeven moment veranderd zou zijn naar de hemelse orde. Maar daar gaat het nu niet om. Dat zou hebben kunnen gebeuren. Maar helaas gebeurde er iets anders en daarom bleef Adam behoren bij een bepaalde orde. Maar niet Gods volledige orde, niet Gods volle gedachte. Het was niet het doel waar God naar toe werkte. God heeft iets dat oneindig veel groter is dan de zondeloze eerste Adam. Zijn laatste Adam, Zijn tweede mens, is een hemelse orde, een geestelijke orde, en – prijs God – een orde die de dood niet meer kent. Daar gaat het om in 1 Corinthe 15. Het is het hoofdstuk van de opstanding en wat de volgorde in de opstanding is. Het gaat er over wat het opstandingslichaam is. Het laat ons zien dat de opgestane mens, in tegenstelling tot de eerste Adam, geen vergankelijkheid kent. Daarom staat er van de laatste Adam geschreven: “Gij zult niet toelaten dat uw heilige de verderving zie” (Ps. 16:10b, S.V.). Ziet u het geweldige verschil? Laten we daarom niet terugvallen op dat niveau van een zondeloze eerste Adam. Het is misschien wel veel beter dan onze huidige natuurlijke positie, maar voor God is het niet goed genoeg. Daarom mag het ook niet goed genoeg zijn voor ons. “Laten wij daarom het beeld van de hemelse dragen.” Dit is het eerste wezenlijke en grote verschil tussen de eerste en de laatste Adam.

Gelijkvormig aan het beeld van Gods Zoon

Dit maakt duidelijk wat Gods doel is. Nu God de Here Jezus tot Hoofd van Zijn nieuwe schepping, Zijn nieuwe mensenras, gemaakt heeft, is het Zijn doel dit ras gelijkvormig te maken aan het Hoofd. Christus wordt zo het ene doel dat God voor ogen staat en waar al Gods werk op gericht is. In de eerste schepping waren al Gods werken erop gericht en liepen daarop uit, dat de mens naar Zijn beeld en gelijkenis naar voren gebracht werd. De Here is nu aan het werk in de nieuwe schepping, in u en mij, om ons gelijkvormig te maken aan het beeld van Zijn Zoon. God heeft slechts één werk te doen en dat is Zijn werk. Dat moeten we beseffen als we inzien dat God probeert iets te doen. De Here is aan het werk. We zien misschien niet wat Hij op dit moment aan het doen is, maar als we die ene allesbeheersende vraag stellen: “Wat verlangt de Here nu te doen?”, is er maar één antwoord. Dat antwoord omvat iedere methode, ieder middel, elk belang van God. Je kunt het terugbrengen tot dit ene eenvoudige, allesomvattende: Hij verlangt Zijn Zoon in ons te reproduceren, ons gelijkvormig te maken aan het beeld van Zijn Zoon.

Van eeuwigheid af heeft God dat grote verlangen gehad om Zichzelf uit te drukken. Alles wat geschapen is, is Gods manier om Zich uit te drukken. Als we nu naar de Here Jezus kijken, zien we dat God Zijn verlangen realiseert. Als we dan kijken naar Zijn werk in ons, zien we hoe Gods verlangen zich uitbreidt om, verder dan in de individuele persoon van de Here Jezus, Zich ook in de gemeente, die Zijn lichaam is, te reproduceren. Dat wil zeggen dat de gemeente tot een uitdrukking van Christus gemaakt wordt. Dat is heel eenvoudig en heel elementair, maar het is deze hemelse orde, waarvan Christus het Hoofd is, die God verlangt tot stand te brengen in een nieuw mensenras.

Een levendmakende geest

Het volgende punt is dat de laatste Adam een levendmakende geest is. Dank God daarvoor! Adam kon zich alleen naar zijn aard voortplanten. Zijn aard was van een aardse orde, een orde van de ziel. Hij kon niets voortbrengen naar Gods volledige en uiteindelijke gedachte. Hij kon zich onmogelijk voortplanten in een orde die boven zijn eigen niveau uitging. Zelfs voor de zondeval kon hij dat niet. De Here Jezus is door dezelfde wet gebonden, maar het verschil is dat Hij als levendmakende geest, als Hij naar Zijn eigen aard voortbrengt, macht heeft het goddelijke voornemen tot stand te brengen, doordat Hij deze hemelse, geestelijke orde voortbrengt.

Dit brengt ons terug naar de evangeliën. Daar vinden we alle goddelijke principes in de kiem. In Mattheüs 3 komt de Here Jezus uit het water te voorschijn, beeld van het graf, waarin het ene menselijke geslacht aan de kant gezet wordt en weggedaan uit Gods oog, en het nieuwe geslacht zichtbaar wordt in Zijn nieuwe Hoofd, Jezus Christus. Zodra dat Hoofd en dat geslacht te voorschijn komen, daalt de Heilige Geest op Hem neer. Vanaf dat moment is iedere beweging, ieder woord en elk moment in Zijn leven door de kracht en de leiding van de Geest. Het eerste dat we dan in Mattheüs lezen is: “Toen werd Jezus door de Geest ... geleid”, en zo bleef het tot het einde van Zijn leven. We zien dus het nieuwe menselijke geslacht dat zijn begin heeft in zijn Hoofd. In eenheid met Hem, niet als twee verschillenden, wordt de Geest met de Zoon de krachtbron waardoor het einddoel bereikt zal worden – een levendmakende geest. De Here Jezus in ons, de Heilige Geest in ons – dat betekent hetzelfde – is de krachtbron om voort te brengen naar Zijn aard. Dat maakt een hemelse orde mogelijk.

De betekenis van de doop

Dit woord brengt ons terug naar onze geestelijke kinderjaren, en heeft alles te maken met ons getuigenis in de doop. Het gaat in een doopdienst niet slechts

om een stap van gehoorzaamheid in het volgen van Jezus. We leggen getuigenis af van het geweldige feit dat de schepping waarvan wij van nature deel uitmaken, niet langer de schepping is waarin wij willen leven. Het is een afgesloten gebied. God Zelf heeft het afgesloten. Dat is gebeurd door begraven. Nu wordt er maar Eén gezien, het Hoofd van het nieuwe mensdom, de Here Jezus. We worden in Hem gedoopt en als ons Hoofd beheerst Hij al onze belangen en verlangens. Het enige waar het op aan komt is dat we gelijkvormig worden aan Zijn beeld, dat we zijn zoals Hij is, van dezelfde orde, hemels en geestelijk, in het diepst van ons wezen. Als u dieper op het Woord ingaat, zult u zien dat alles waar God Zijn zegel op drukt, te maken heeft met het Hoofd-zijn van de Here Jezus. Dat was het geval met Pinksteren. We hebben ons in deze bijbelstudie afgevraagd hoe een gemeente of een leven, geleid door de heilige Geest, zal handelen. Met Pinksteren kwam de Geest op de gelovigen en zij stonden op en begonnen te spreken. En door de heilige Geest geleid en beheerst zeiden ze: “God heeft Hem òn tot Here òn tot Christus gemaakt, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt” (Hand. 2:36). God heeft Hem tot Heer gemaakt en door de kracht van dat getuigenis kwamen duizenden mensen tot overtuiging van zonde. Er was een nieuwe schepping gekomen en velen werden die dag geboren. De laatste Adam zag die dag Zijn zaad van boven geboren worden. Gods getuigenis en bevestiging is altijd en alleen op grond van de erkenning van Jezus Christus als Hoofd en Heer. Wij zullen nooit tot deze volheid komen tenzij Jezus Heer is. We worden gezegend als we Hem als onze Heiland kennen, maar de volheid komt pas als Hij tot Heer gemaakt wordt. Dan gaan we binnen in de hemelse dingen en worden gelijkvormig gemaakt aan Zijn beeld.

DE KENNIS VAN DE HEERLIJKHEID GODS

Lezen: Mat. 3:16-17; 4:10; Gen. 1:1; 2 Cor. 5:17,18; Gen. 1:3; 2 Cor. 4:6; Gen. 1:4; Col. 1:13; Gen. 1:6; Col. 3:1-3.

De nieuwe schepping in Christus

We hebben in Mattheüs 3 gelezen over de doop van de Here Jezus en hoe de heilige Geest daar op Hem kwam. Daar wordt de nieuwe schepping in Christus geïntroduceerd. Ik wil nogmaals onderstrepen dat de nieuwe schepping in Christus is, of, met andere woorden, Christus is Gods nieuwe schepping. Alles wat deel uitmaakt van Gods scheppingsactiviteit wordt in de Here Jezus Christus gevonden. Wanneer Hij uit de Jordaan, beeld van de dood, omhoog komt en de Geest op Hem neerdaalt, doet God door Zijn Geest in dit beeld een nieuwe orde ontstaan, die uitgedrukt en belichaamd wordt in de Here Jezus. Vanaf dat moment wordt alles een toenemende ontwikkeling en ontsluiting van de nieuwe schepping, door de heilige Geest – die al in den beginne, zwevend (of broedend) over de duisternis en de chaos, de uitvoerder van Gods voornemen was – die het leven van Jezus regeert. Dan hebben we gelezen dat we pas een nieuwe schepping zijn als we in Christus zijn. Met andere woorden, de nieuwe schepping wordt werkelijkheid voor ons als we die ervaring hebben dat we in Christus zijn gekomen, één zijn gemaakt met Christus en onze plaats en ons leven en alles in Christus hebben. Dáár wordt de volle betekenis van Gods nieuwe wereld in geestelijke zin een deel van ons. De meesten van ons zijn op de hoogte van deze eenvoudige grondwaarheden.

De bijbel begint met de woorden: “In den beginne schiep God ...” Toen de schepping begon, was God daar. Alles vond zijn oorsprong in Hem. De beginne is het begin van een nieuwe wereld, een nieuwe orde. Voordat ik verder ga, wil ik deze basisprincipes graag heel duidelijk maken. God grijpt in in een chaotische situatie. De sleutel van alles is dat de Here Zelf op levende, persoonlijke, actieve wijze in die situatie binnenkomt.

Wat hier geldt voor de materiële wereld en schepping is even waar in de geestelijke ervaring. God verschijnt op het toneel, in de situatie. Er is een levende, persoonlijke, actieve God die binnenkomt in een bestaande situatie. De meesten van ons weten uit ervaring dat dit waar is. Wat is de oplossing voor alles? Wat is de sleutel voor alle problemen, de oplossing van iedere moeilijkheid? Het is dat God Zelf op persoonlijke, actieve wijze ingrijpt.

In het Nieuwe Testament, waar het om de nieuwe schepping gaat, wordt

ons geopenbaard dat God Zelf in Christus op levende, persoonlijke wijze ingrijpt in het leven en de gang van zaken in deze wereld. God komt er binnen in de persoon van de Here Jezus Christus. In Hem is alles wat in de nood van elke situatie voorziet. Hem kennen in die situatie is de weg naar die volmaakte orde, die heerlijke wereld die in elk opzicht een uitdrukking is van Gods heerlijkheid.

We hebben in 2 Corinthiërs 4:6 dit gelezen: "... het licht van de kennis der heerlijkheid Gods" (Eng. vert.) De *kennis* der heerlijkheid Gods. Sta daar eens bij stil. De heerlijkheid van God, de kennis van die heerlijkheid van God, het licht van de kennis van de heerlijkheid van God: daar gaat het om. God verlangt zich bekend te maken in heerlijkheid, tegenover een situatie zoals we die aantreffen in Genesis 1:2: "De aarde nu was woest en ledig en duisternis lag op de vloed." Dit sprak van een nog diepere geestelijke duisternis die over de schepping was gekomen. Zo zal deze verschrikkelijke chaos en duisternis en wanorde die in ieders hart is, in de gevallen menselijke natuur, plaats maken voor een openbaring van de heerlijkheid van God. Wij zullen de heerlijkheid van God kennen. Hoe? Door wat Hij doet. U kunt nooit iemand echt kennen los van wat hij doet. Misschien is hij de bekwaamste, knappe kop in deze wereld, maar als hij in een ver afgelegen plaats zou zijn, buiten de rest van de wereld, zou je nooit iets weten over zijn bekwaamheid. Pas als zo iemand in aanraking komt met de wereld en zijn bekwaamheid uitdrukt in wat hij doet, kom je te weten wat hij is. God verlangt dat de heerlijkheid die Hij bezit gekend zal worden, aan het licht gebracht en wel door wat Hij doet in de bestaande situatie.

In den beginne ... God, en nu in nieuwtestamentische termen. In den beginne ... God in Christus. U denkt misschien dat u daar niet veel verder mee komt, maar ik wil graag dat u heel duidelijk ziet wat ik bedoel, namelijk dat de komst van de Here Jezus op het wereldtoneel de volle belichaming is van alles wat op een nieuwe wereld, vol van de heerlijkheid Gods, uitloopt. Geliefden, als de Here Jezus in ons is en wij in Christus zijn, dan is dat de volledige goddelijke heerlijkheid. Nu moet dat nog in toenemende mate uitgewerkt, ontdekt en gekend worden, maar alles is in Hem. God was op de zesde of zevende dag niet groter dan op de eerste. Alles was daar in Hem voordat Hij begon. De Here Jezus, God in Christus, in een situatie, betekent dat alle volheid van goddelijke mogelijkheid daar aanwezig is en het heerlijke einde is er reeds. Als deze hele wereld veranderd is naar Zijn beeld is de Here Jezus niet groter dan vandaag, niet groter dan Hij nu in uw hart is. Als Hij er is, hebt u een nieuwe wereld. De reden waarom ik dit benadruk is dat het er om gaat dat u de Here Jezus Zelf hebt en geen dingen. We willen dit en we willen dat en we denken dat dat allemaal deel uitmaakt van de nieuwe schepping. We willen graag heiligmaking, heiligheid en nog veel meer en daarom strekken we ons daarnaar uit. Men is gericht op allerlei verschillende dingen. Als u de Here

Jezus hebt, hebt u alle dingen. Wat nodig is voor u is dat u nu ontdekt wat Christus is, wat er in Christus is. Het gaat niet om de ontdekking van allerlei nieuwe dingen, maar om een toenemende ontdekking van de Heer.

De eerste dag van de schepping betekende een openbaring van de Heer. De tweede dag een vollere openbaring van de Heer, niet van dingen maar van de Heer. Als je zo tot de zevende dag doorgaat kun je niet anders dan zeggen: “O, wat een wonderbare Heer is Hij toch! Op de eerste dag dacht ik dat Hij wonderbaar was, maar op de tweede vond ik Hem nog wonderbaarder en naarmate de dagen verstreken heb ik ontdekt dat Hij oneindig wonderbaarder is dan ik wist.” Zo is het en dat is volledig waar van de Here Jezus. Daarom schrijft Petrus: “Wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus” (2 Petr. 3:18). Paulus zegt ook dat we zo naar God toe groeien. Voor ons is dat God in Christus. “Het licht van de kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.”

“In den beginne schiep God ...” “Wie in Christus is, is een nieuwe schepping.” Gods gedachte en bedoeling met de schepping was om overal een uitdrukking van Zichzelf te hebben, zodat Hij, op grond van wat Hij gemaakt had, gezien zou worden. De apostel schrijft: “Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien.” Deze werken tonen Gods gedachten, die anders voor deze wereld verborgen zouden zijn gebleven, door Zijn scheppingsactiviteit. God wil gekend worden door middel van de schepping. Als dat al zo is in de materiële schepping, hoe veel te meer is het dan zo in de nieuwe schepping. Als de nieuwe schepping in Christus Jezus is, kunnen we alles wat God is, en wat op andere wijze niet gekend kan worden, kennen in Christus. God heeft alles wat Hij is in Zichzelf binnen het bereik gebracht van ons geestelijk kennen, door Jezus Christus naar de aarde te zenden. Een nieuwe schepping! “Hij die mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.” Maar wat zijn er weinig die Hem gezien hebben. Vandaar dat het zo belangrijk is dat we Hem zien met de ogen van ons hart. Wat een verschil maakt dat!

Enkele kenmerken van de nieuwe schepping

1) Licht

“En God zei: Er zij licht; en er was licht.” “Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten.” Het is dezelfde scheppingsactiviteit. God zei: Er zij licht! – God heeft het doen schijnen. Wat het licht betreft is de nieuwe schepping in Christus. “Ik ben het Licht der wereld”, zei Hij, “wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis

wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben.” Ziet u, God brengt het licht, zodat wat Hij gaat doen, in het licht gedaan kan worden en gezien kan worden. Misschien werkt God in zekere zin in de duisternis. God werkt vaak in het geheim, op verborgen wijze, maar in werkelijkheid zijn al Gods werken in het licht. Hij voert Zijn werk, Zijn voornemen, uit in het licht. Met betrekking tot de nieuwe schepping in Christus is licht het eerste kenmerk. De Here Jezus is het Licht, waarin of in wie God Zijn voornemen ontvouwt. Kennis van de Here Jezus door de openbaring van de heilige Geest is kennis, in het licht waarvan God alles wat in Zijn hart leeft uit kan voeren. Ik wil proberen dit wat duidelijker te maken.

God verlangt een groot, uitgebreid en veelzijdig werk te doen, maar God kan niet alles wat in Zijn hart is verwezenlijken, tenzij er licht is, waarin het gedaan kan worden. U en ik, die deel uitmaken van Zijn schepping, hebben licht nodig, verlichte ogen, openbaring. De duisternis moet wijken, opdat God Zijn volle plan in ons kan vervullen. Daarom lezen we in het Nieuwe Testament zo vaak dat je, om Gods volle doel te bereiken, licht moet hebben, openbaring. We spreken nu niet over specifieke verlichting, maar over verlichte ogen. God wil niet verder gaan met Zijn werk zonder die verlichting. Dat kan Hij niet. Het spreekt niet vanzelf dat u alles wat God voor u bedoeld heeft, automatisch zult bereiken, tegen wil en dank. Zo gaat dat niet. De allereerste stap in de nieuwe schepping is dat de ogen geopend worden en elke volgende stap moet het gevolg zijn van nieuw licht. God moet nu eenmaal op die basis werken en alle ware ervaring bewijst dat. U en ik gaan geestelijk vooruit zodra we iets zien. Er is geen ontwikkeling tenzij we zien. Is dat niet zo? Het kan zijn dat er geruime tijd stagnatie optreedt in ons geestelijk leven en we zijn ons daarvan bewust. Dan komt er licht door de werking van de Geest en zodra we dat licht ontvangen zijn we vrij. We kunnen weer verder; we hebben terrein veroverd. Zo hoort het en zo gaat het altijd. Een nieuwe openbaring van de Here Jezus is de basis van groei naar Gods volle doel.

De Here Jezus nu is het licht, het volle licht, en alleen in Hem, in Zijn licht, in het licht van wat Hij is, kunnen wij de heerlijkheid Gods leren kennen. Dit is volkomen in overeenstemming met het Woord. “Heb Ik u niet gezegd, dat gij, indien gij gelooft, de heerlijkheid Gods zoudt zien?” Er is niets zo verblindend als ongelooft en er is niets wat meer licht geeft dan geloof. De dichter Tennyson zat er ver naast toen hij zei:

“wij hebben slechts geloof, wij kunnen het niet weten,
want kennis komt door wat we zien.”

Wij staan buiten het Nieuwe Testament als we zoiets zeggen. Nee, er is geen grotere sleutel tot kennis dan het geloof. De Heer heeft dat heel duidelijk gezegd. “Geloof gij dat Ik dit doen kan?” Dat is altijd de uitdaging van de Heer voordat onze ogen geopend worden, voordat Hij een werk doet, dat tot een

nieuwe volheid van geestelijk leven leidt. Het is de kennis van God in het aangezicht van Jezus Christus. Wat wij nodig hebben voor onze geestelijke groei en volheid, is licht in Christus. Daarom moeten we de Here vragen ons op die weg van voortdurende en toenemende openbaring te houden. Zodra die ophoudt, houdt onze groei op. We hebben het niet over openbaring buiten de Schrift om, maar over de openbaring van Gods volheid, die gelegen is in Zijn Woord dat Hij ons gegeven heeft. We weten allemaal dat elk willekeurig schriftgedeelte, door het licht dat de heilige Geest erop werpt, steeds nieuwe en steeds heerlijker dingen kan openbaren. Wij gebruiken nu dezelfde teksten die al eeuwenlang gebruikt zijn en toch geven ze nog steeds nieuw licht. Dat is het kenmerk van de nieuwe schepping en dat is geestelijke groei, op weg naar de volheid. Wat we hebben willen zeggen is dat Gods voornemen en plannen voor ons niet verder komen, tenzij wij geestelijk licht krijgen van de heilige Geest.

2) Onderscheidingsvermogen

“En God zag dat het licht goed was en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.”

God maakte onderscheid en Hij zei: “Dit is duisternis en dat is licht.” Later zei God tegen Noach dat, zolang de aarde bestaat, zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet zouden ophouden. Deze dingen blijven van elkaar gescheiden onder Gods verbond dat niet herroepen kan worden. Licht en duisternis zijn van elkaar gescheiden en dat wijst naar de nieuwe schepping. In Colossenzen 1:13 lezen we: “Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.” En in 1 Thessalonicenzen 5 schrijft Paulus: “Gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe.” Hier wordt een duidelijk onderscheid gemaakt.

Ziet u het? God is niet tevreden met het scheppen van licht alleen, om verder te kunnen gaan met Zijn grote werk en voornemen. God maakt er een inzetting van: Licht is licht en duisternis is duisternis. Als je in de natuur dit onderscheid geweld aandoet, kom je in de problemen. Als je de dag tot nacht maakt en andersom, kom je na verloop van tijd tot de ontdekking dat je niet meer dezelfde energie hebt. Het herstel van energie is veel minder dan wanneer je overdag werkt en 's nachts rust. God heeft Zijn schepping ingericht met principes en wetten en deze gelden des te meer in de nieuwe, geestelijke schepping. God zegt: “Je moet het onderscheid dat Ik gemaakt heb niet negeren. Jij behoort toe aan het licht en de dag. Je hoort niet bij de nacht en de duisternis. Je bent overgebracht en je moet inzicht hebben om te onderscheiden wat van de duisternis is en wat van het licht en ze gescheiden houden.” Het is een kenmerk van geestelijke groei als je dat kunt. Het is geestelijke vooruitgang.

Omdat u tot de nieuwe schepping behoort, hebt u het vermogen gekregen om de verschillen op te merken. U weet wat van de Heer is en wat niet, wat licht is en wat duisternis, wat tot de dag behoort en wat tot de nacht. U hebt onderscheidingsvermogen gekregen en u moet dat ook gebruiken. Dat is precies wat de apostel bedoelde toen hij aan de Hebreëen schreef dat de vaste spijs voor de volwassenen was, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad. Dat is volwassenheid, dat is groei, dat je je zinnen geoefend hebt, zodat je kunt onderscheiden wat bij God hoort en wat niet.

God heeft dit alles in het begin geschapen door de heilige Geest. Het is de Geest van God die verdeelt en de dingen op hun plaats zet. In de nieuwe schepping wordt de Geest van God in ons Degene die ons bekend maakt wat tot het licht behoort en wat tot de duisternis en waar de scheidslijn loopt. Dat is de betekenis van leven in de Geest. Het is heel praktisch. Zo lezen we in Hebreëen dat het zwaard des Geestes, dat is het Woord van God, scherper is dan enig tweesnijdend zwaard, en zo diep doordringt, dat het vaneenscheidt ziel en geest. De heilige Geest zegt door het Woord in feite: “Dit hoort bij de duisternis, en dat bij het licht. Sla daar acht op en haal ze niet door elkaar.” Leven in de Geest betekent dat we kunnen onderscheiden wat van de ziel is en wat van de geest, of tussen het natuurlijke en het geestelijke. Het is een levende schepping. God heeft geen schepping gemaakt van levenloze dingen als tafels en stoelen. Hij heeft mannen en vrouwen gemaakt om Zijn nieuwe schepping te vormen. Zij moeten inzicht hebben en God kunnen begrijpen. We hebben gelezen dat het gaat om de kennis Gods, de kennis van de heerlijkheid van God. Deze kennis betekent dat we onderscheid weten te maken tussen wat van God is en wat niet. Als we weten wat van God is en ons daaraan houden, gaan we meer verstaan van de heerlijkheid van God. Maar als wij dat niet onderscheiden en terechtkomen in iets dat niet van God is, verdwijnt de heerlijkheid van God uit ons hart. “God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.”

3) *Hemels denken*

“En God zeide: Daar zij een uitspannel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren.” (Letterlijk: de wateren boven en de wateren beneden.)

Met andere woorden: daar zij iets dat bepaalt wat van boven is en wat van beneden is. Dit is slechts een uitbreiding van wat we pas gezegd hebben, maar het brengt naar voren waar de heerschappij gevestigd moet zijn. De heerschappij dient boven te zijn. Er is onderscheid en een kloof. Dit vinden we in het Nieuwe Testament in Colossenzen 3:1-3: “Indien gij dan met Christus

opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God.”

Waar bent u voor gestorven? Voor die oude schepping, die bij de eerste mens hoorde, die van de aarde was, aards. U bent opgewekt en hoort nu bij de tweede Mens, die hemels is. “Hoedanig de aardse is, zodanig zijn ook de aardsen, en hoedanig de hemelse is, zodanig zijn ook de hemelsen” (1 Cor. 15:48 S.V.).

Twee mensen, twee ordes. Daar moet een ruimte tussen zijn, een firmament en wij moeten ons volkomen laten leiden door wat boven het firmament is. Dat opent een geweldig terrein. Het brengt ons bij Ezechiël, waar we lezen dat er boven het uitspansel een troon was en op die troon een gedaante, die er uitzag als een mens (Ez. 1:26). De rest van het boek is een uitwerking en gevolg daarvan: een Mens op de troon boven het uitspansel. Is dat ook niet zo in de nieuwe schepping, toen die begon in Handelingen 2? Daar ontstaat een nieuwe schepping, de gemeente, omdat er een Mens is boven het uitspansel. Alles wordt geregeerd vanuit de hemel en door de heilige Geest die vanuit de hemel naar beneden gezonden wordt. Alles is nu hemels. God heeft een scheiding aangebracht en hier zien we een geweldige stap vooruit naar Gods volle doel. Vooruitgang, ontwikkeling en volheid is daar waar wij hemels zijn in ons leven en heerschappij en interesses, afgescheiden van wat aards is. Dit is het principe van vooruitgang. God gaat door met Zijn werk.

Maar hoe doet God dat? Wat zijn Zijn principes om dat doel in Zijn nieuwe schepping te bereiken? Dat wij, die tot de nieuwe schepping behoren, ons leven laten bepalen door deze verschillen. Ook in ons leven moet die scheiding lopen tussen wat aards en wat hemels is. Wat beïnvloedt u, wat beheerst u, waardoor wordt uw leven bepaald? Zijn het aardse belangen of zijn het de hemelse dingen? Is daar een scheidslijn en een duidelijke ruimte tussen? Anders is het een warboel, een vermenging van aardse en hemelse dingen. Als die scheidslijn er is, is er geestelijke vooruitgang.

Door de heilige Geest in ons weten we dat er een uitspansel is. Is dat er ook in uw leven? Heeft God ruimte kunnen maken tussen het hemelse en het aardse in uw leven? Dan betekent dat dat al uw interesses en uw bronnen boven zijn. Uw leven is met Christus verborgen in God. Dit is de weg tot Gods einddoel, geestelijke volheid.

4) Vruchtbaarheid

“En God zei: Dat de wateren onder de hemel op één plaats samenvloeien en het droge te voorschijn kome; en het was alzo.”

Tot nu toe was er geen scheidslijn tussen het land en de zee. Wateren waren overal. Alles was doortrokken van water. Wateren staan voor de wetteloze elementen in deze wereld. Ze hebben de wet in eigen handen en beïnvloeden alles. Nu zegt God dat Hij die wereldwijde heerschappij van de wetteloosheid, die anarchie, aan gaat pakken. Er wordt paal en perk aan gesteld, het krijgt zijn eigen plaats toegewezen. Ook in ons leven. Zo komt het droge te voorschijn, de grond waarop wij de openbaring van de heerlijkheid Gods ontwikkelen. Het volgende punt is daarom het droge en daarna alles wat op het droge komt, de weelderige plantengroei, de schoonheid en de vruchtbaarheid. Maar er kan nooit sprake van dat droge land zijn, van schoonheid en vruchtbaarheid daarop, tenzij de heerschappij van de wetteloosheid verbroken is. Anders kunnen er geen bomen en struiken en vruchten zijn, geen openbaring van de heerlijkheid van God. Eerst moet die wetteloosheid verbroken worden en binnen haar grenzen gebracht.

Dat is de nieuwe schepping. Dat is het werk van de Geest van God in die nieuwe schepping. Daar kunnen we heel veel schriftplaatsen voor aanvoeren. “Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd” (Gal. 5:24). En zo zouden we door kunnen gaan. Geestelijke vooruitgang onder de heerschappij van de Heilige Geest betekent dat alle uitwassen van onze gevallen natuur een halt moet worden toegeroepen. Het steekt nog wel de kop op misschien, maar dan zegt Gods Geest in ons: “Tot hier toe en niet verder, naar de zee!” U en ik weten dat er nog steeds van die wilde, wetteloze elementen in ons zijn. We weten het en vinden het erg. Prikkelbaarheid is er één van. Wat kunnen we ons daar ellendig door voelen. Het schuilt in onze verbroken mensheid. Maar, geprezen zij God, dat is niet het laatste woord.

Er is iets veranderd in ons. Hoewel het tegen onze eigen natuur is, wordt de vrucht van de Geest zichtbaar: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Dat is de vrucht die voortgebracht wordt door het droge. Daar kennen we allen iets van, in Christus. Misschien vindt u dat het nog zo weinig is, maar dat wetteloze element heeft het toch niet meer voor het zeggen. God heeft in Christus ingegrepen en die wetteloze oude schepping aangepakt en op zijn plaats gezet. Er is nu iets anders gekomen, dat maakt dat we voortdurend reageren tegen dat wat nog ergens zit en nu en dan de kop opsteekt. Elke reactie van ons, het lijden dat we ervaren als dat oude de kop opsteekt, bewijst dat er iets anders is. Anders zouden we geen verdriet hebben als we gefaald hebben.

Prijs God! Hij heeft iets gedaan in onze natuur, onze aanleg. Hij heeft de scheidslijn getrokken tussen de wateren en het droge, tussen de opstandige elementen van onze oude natuur en de liefelijke elementen van Zijn goddelijke schepping. Er is duidelijk verschil. Dit nu is een kenmerk van vooruitgang.

God gaat verder met Zijn werk, en als wij dat verschil kennen, kunnen we God daarvoor danken. We kunnen niet opscheppen en praten over onze deugden en goedheid. Maar we danken God dat er een verandering gekomen is. Eens werden we geleid door eigenbelang en hartstochten, nu meer en meer door Gods belangen. De nieuwe schepping groeit. Christus wordt meer in ons, steeds meer van Christus en minder van de oude Adam, met zijn wetteloosheid tegen God.

5) Opstanding

“En God zei: Dat de aarde jong groen voortbreng, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten voortbrengen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was also.”

Om dat ten volle te kunnen begrijpen, lezen we ook nog vers 29-31: “En God zei: Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijsz dienen. Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, geef Ik al het groene kruid tot spijsz; en het was also. En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed.”

Ziet u het verschil? God gaf de mens al het zaaddragende gewas tot spijsz. Aan de dieren en de vogels en aan al wat op de aarde kruipt heeft Hij het groene kruid zonder zaad gegeven. Wat betekent dat? Het antwoord vinden we in Johannes 12: 24 en 25: “Indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort. Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwiggen leven”.

We spreken over de kennis van de heerlijkheid Gods, “Heb Ik u niet gezegd, dat gij, indien gij gelooft, de heerlijkheid Gods zien zult?” Weet u het verband nog waarin deze woorden staan? Lazarus is gestorven en in de aarde gevallen. De kennis van de heerlijkheid van God verkrijgen we door de opstanding. Er is alleen sprake van opstanding als er zaad is dat in de aarde valt en sterft. Deze wet bepaalt onze kennis van God. We kennen de heerlijkheid Gods alleen op basis van opstanding. Dat is vooruitgang. De wijze waarop we de Heer in een steeds groter wordende volheid leren kennen is door het principe van de opstanding. Dit wordt op prachtige wijze duidelijk gemaakt in de Efezebrief: “... opdat gij weet ... hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht, die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam die genoemd wordt”.

Daar hebt u een volledige kennis, maar die is er via de kracht van Zijn opstanding. U en ik moeten steeds meer dat sterven kennen om te leven, dat naar beneden gaan om verhoogd te worden, die verbreking die verruiming betekent, dat graf voor al wat niet van de hemel is, zodat wat wel hemels is, zich in vrijheid kan ontplooien tot volheid. Dat is de wet, de wet van het zaad.

Is de wijze, waarop de heilige Geest aan geestelijke principes vasthoudt, niet wonderlijk? Daar verwees de Heer al naar in Genesis 1:11, 29-31. “U zult als nieuwe schepping daar moeten komen waar u in volheid een openbaring van Mijzelf bent. Er zal kennis van Mij zijn, van Mijn heerlijkheid, en om dat te verwezenlijken moet u zich voeden met de opstanding. Uw voeding, uw levensonderhoud moet u door opstanding verkrijgen. Dat is de wet.” Opstanding! De hele bijbel spreekt hiervan.

Er is nog veel meer te zeggen. Vraag de Here of Hij het levend wil maken en van waarde. Dit zijn niet zomaar theorieën, maar hele praktische en belangrijke dingen. Moge de Here ons in ons hart onderwijzen en ons laten zien wat ze betekenen.

Wordt vervolgd